

پُر عالی مدعیان اصلاحات با دست‌های خالی!

اردوگاه اصلاح‌طلبان این روزها به شدت دچار بحران هویت است. بحرانی که محمدرضا تاجیک فعال سیاسی اصلاح‌طلب هفته گذشته بر آن مهر تأیید زد و از سوی دیگر تفرقه در اردوگاه مذکور این روزها حالت عیان به خود گرفته و عارف رئیس شورای سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان از جبهه اعتدال خواسته خودسری را کناری گذاشته و به سمت اتحاد با اصلاح‌طلبان حرکت کنند.

گزارش کیهان از آشفتگی در اردوگاه انتخاباتی اصلاح‌طلبان

پُر عالی مدعیان اصلاحات با دست‌های خالی!

اردوگاه اصلاح‌طلبان این روزها به شدت دچار بحران هویت است. بحرانی که محمدرضا تاجیک فعال سیاسی اصلاح‌طلب هفته گذشته بر آن مهر تأیید زد و از سوی دیگر تفرقه در اردوگاه مذکور این روزها حالت عیان به خود گرفته و عارف رئیس شورای سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان از جبهه اعتدال خواسته خودسری را کناری گذاشته و به سمت اتحاد با اصلاح‌طلبان حرکت کنند.

هر چه به انتخابات نزدیک می‌شویم تلاش برای ائتلاف جریان‌های سیاسی با هدف تصاحب هر چه بیشتر کرسی‌های بهارستان تشدید می‌شود، در این میانه اصلاح‌طلبان از سویی می‌خواهند نشان دهند که به سمت اتحاد حرکت می‌کنند و از سوی دیگر سیاست ایجاد شکاف و تفرقه میان جبهه اصولگرایان را تعقیب و پیگیری می‌کنند، سیاستی که حالتی عیان به خود گرفته و همه روزه صفحات و ستون‌های زیادی از نشریات زنجیره‌ای را به خود اختصاص می‌دهد. با این وجود زنجیره‌ای‌ها خواسته یا ناخواسته در هفته‌ای که گذشت به صراحت ضمن اعتراف به تفرقه در جریان خودی از بحران نیز گلایه کردند.

در هفته گذشته محمدرضا تاجیک در گفت‌وگو با «اعتماد» اظهار داشت: اصلاح‌طلبان از نبود «مانیفست اصلاحات» رنج می‌برند. وی گفت: چیزی که ما خلأ آن را داریم و بن‌مایه رنج اصلاح‌طلبان شده اینکه مانیفست یا گفتمان اصلاح‌طلبی تعریف شده نیست؛ چیزی که خیلی ابهام و ایهام دارد و تعریف و تصویب نشده است.

تاجیک همچنین گفت: ما از گفتمان اصلاح‌طلبی سخن می‌گوییم اما هر کدام از مفاهیم آن برداشتی داریم. مفهوم اصلاحات با هم یگانه نشده. وقتی سخن از جامعه مدنی به عنوان یکی از اصول اصلاحات می‌کنیم برداشتهای متفاوتی از جامعه مدنی مشاهده می‌کنیم. وقتی داریم از پیشرفت و توسعه سیاسی صحبت می‌کنیم نمی‌دانیم که دقیقا از کدام مفهوم حرف می‌زنیم یا حداقل درباره آن گوناگون فکر می‌کنیم.

تاجیک ادامه داد: وقتی از آزادی، دموکراسی و قانونمندی صحبت می‌کنیم تعریف یکسانی نداریم. تعاریف ما دقیقا شکل نگرفته‌اند، بنابراین ما از یک گفتمان تعریف نشده و هنوز انضمامی نشده که حالتی انتزاعی دارد صحبت می‌کنیم و همین موضوع مصایب فراوانی را برای ما به همراه داشته است. طبیعی است که عدم تعریف اصلاحات و کلیدواژه‌های اساسی آن از جمله آزادی، جامعه مدنی، دموکراسی و ... زمینه‌ساز اختلافات بنیادین در میانه گروه‌هایی شود که خود را اصلاح‌طلب می‌دانند و می‌خوانند.

از خرداد 92 و پیروزی جریانی که خود را اعتدال‌گرا می‌خواند اصلاح‌طلبان مدعی هستند که کناره‌گیری آنان از صحنه رقابت باعث پیروزی روحانی شده و براساس این ادعا در دو سال گذشته خواستار سهم درخور برای خود بوده‌اند. اعتدال‌گرایان نیز در دو سال گذشته تلاش خود را مصروف این ساخته‌اند که ضمن تبیین گفتمانی، جدایی و تمایزات خود را از اصلاح‌طلبان نشان داده و بر استقلال خود متمرکز شوند. خودسری نکنید!

این مسئله باعث آن شده است که در هفته‌های گذشته ارائه لیست مستقل از سوی اعتدال‌گرایان باعث نگرانی اصلاح‌طلبان شود و از این رو است که عارف رئیس شورای عالی سیاست‌گذاری انتخاباتی اصلاح‌طلبان در هفته گذشته گفت: «توصیه ما به دوستانمان در جریان اعتدال این است که همان‌گونه که در انتخابات ۹۲ با وحدت و هم‌گرایی موجب پیروزی آقای روحانی شدیم در انتخابات مجلس هم بهتر است با ارائه یک لیست واحد زمینه‌ساز پیروزی تفکر اصلاح‌طلبی و اعتدال‌گرایی شویم و تدبیر حکم می‌کند دوستان جریان اعتدال راه خود را از اصلاح‌طلبان جدا نکنند تا ان‌شاءالله در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۹۶ هم با مشکلاتی روبه‌رو نشویم.»

استفاده ابزاری

از اصولگرایان معتدل

برای مصارف انتخاباتی!

از سوی دیگر در حالی که در هفته‌های گذشته اصلاح‌طلبان تمرکز زیادی را بر روی جدا سازی طیف‌هایی از اصولگرایان و ایجاد تشتت در جبهه اصولگرایی متمرکز کرده‌اند «موسوی لاری نایب رئیس شورای سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان در هفته گذشته به صراحت اعلام کرد وحدتی در کار نخواهد بود و لیست مشترکی نخواهیم داد!»

پیش از این گفته می‌شد که اصلاح‌طلبان، حامیان دولت و اصولگرایان معتدل [!] در انتخابات لیستی واحد خواهند داد ولی با گذشت زمان و نزدیک شدن به انتخابات، برنامه‌های اصلاح‌طلبان صریح‌تر و شفاف‌تر از پیش شده و آنان به صراحت بر استفاده ابزاری از اصولگرایی که معتدلشان می‌دانند تاکید کردند.

موسوی لاری نایب رئیس شورای سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان در پاسخ به سوالی در خصوص انتشار لیست مشترک با اصولگرایان معتدل توسط حزب کارگزاران و اینکه آیا این یک راهبرد برای اصلاح‌طلبان است یا خیر، تاکید کرد: حزب کارگزاران سازندگی همانند باقی ۲۲ حزب و گروه و تشکلی که در شورای عالی هستند، پایبند به مصوبه شورای عالی بوده و به هیچ عنوان از این موضوع تخطی نمی‌کنند و در بیش از یک سال گذشته نیز آقای مرعشی که سخنگوی کارگزاران است، بیشترین نقش را در راستای وفاق و همدلی داشته است. از اول باید بپذیریم که دو جبهه در کشور به نام اصولگرا و اصلاح‌طلب وجود دارد و بنا نیست هیچ‌کدام از این دو به نام یکدیگر در صحنه حاضر شوند. وی گفت: من معتقدم همکاری ما با اصولگرایان معتدل در مقدمات کار انتخاباتی است نه در دادن لیست مشترک و اگر هم کسی این نظر را داشته باشد یک نظر شخصی است؛ هرچند ممکن است در یک حوزه انتخاباتی ما نیرویی نداشته باشیم و امر بر این باشد که بین دو نیروی افراطی و شعاری و نیروی واقع‌گرا مجبور به انتخاب شویم، که به طور قطع خواستار حضور نیروی واقع‌گرا هستیم و این یک بحث جداگانه است.

موسوی لاری آشکارا به دست خالی اصلاح‌طلبان و نیاز آنها به کسب وجهه از اصولگرایان اعتراف کرده و در ادامه می‌گوید: آقای ناطق‌نوری، علی لاریجانی و دوستان اصولگرای عاقل و معتدلی که اسم‌شان مطرح است، زمانی می‌تواند حضورشان موثر باشد که در همان اردوگاه خودشان مطرح شوند و اگر بخواهند از اردوگاه‌شان خارج شوند کاری از پیش نبرده‌ایم.

وی همچنین گفت: ما همکاری با جریان اصولگرایی خردورز را لزوماً به معنای ائتلاف و دادن لیست واحد نمی‌دانیم.

آن چه از این سخنان می‌توان استنباط کرد آن است که اصلاح‌طلبان و اعتدال‌گرایان در حالی که دچار تفرقه بوده و هر کدام به سمت ارائه لیستی جداگانه در انتخابات اسفند ۹۴ حرکت می‌کنند با این وجود ایجاد تفرقه و تشتت در جبهه اصولگرایی را با استفاده ابزاری از برخی شخصیت‌ها مانند لاریجانی، ناطق‌نوری و ولایتی پیگیری می‌کنند. موضوعی که لاریجانی در واکنش به آن اظهار داشت من و ناطق‌نوری اموال نیستیم که قابل مصادره باشیم!

موسوی لاری به صراحت می‌گوید که اصولگرایان معتدل باید درون این جبهه باشند و آن چه ما می‌گوئیم را عملی سازند و این یعنی استفاده ابزاری از اصولگرایان برای پیروزی اصلاح‌طلبان و این می‌تواند درس عبرتی باشد برای کسانی که این روزها مورد طمع قرار گرفته‌اند. وضعیت امروز مدعیان اصلاحات، اردوگاهی آشفته با دست‌هایی خالی است که چند ماه مانده به انتخابات با اتخاذ تاکتیک فرار به جلو، پیشاپیش پز پیروزی می‌دهند تا مگر بتوانند با این بلوف، دست‌های خالی خود را پنهان سازند.

گفتنی است که فقط با یک نگاه گذرا به ترکیب دولت به آسانی می‌توان دید هر جا مدعیان اصلاحات مسئولیت داشته‌اند، بیشترین ناکامی را برای دولت به ارمغان آورده‌اند.